

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. april 2018 — Oftalma Hospital Srl mod C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-65/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelsesaftaler — sundheds- og socialvæsen — tildeling uden om reglerne for indgåelse af offentlige aftaler — behovet for at overholde gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet — begrebet »klar grænseoverskridende interesse« — direktiv 92/50/EØF — artikel 27)

(2018/C 200/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oftalma Hospital Srl

Sagsøgte: C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte

Procesdeltager: Azienda Sanitaria Locale di Torino (TO1)

Konklusion

- 1) Når en ordregivende myndighed tildeler en tjenesteydelsesaftale, der er omfattet af artikel 9 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, og som derfor i princippet alene er underlagt direktivets artikel 14 og 16, skal denne imidlertid ligeledes overholde de grundlæggende regler og almindelige principper i EUF-traktaten, herunder navnlig ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet samt det krav om gennemsigtighed, der følger heraf, forudsat at aftalen på det tidspunkt, hvor den blev tildelt, havde en klar grænseoverskridende karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 27, stk. 3, i direktiv 92/50 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på de offentlige tjenesteydelsesaftaler, som er omfattet af direktivets bilag I B.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. april 2018 — Fiesta Hotels & Resorts, SL mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Residencial Palladium, SL

(Sag C-75/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) no. 207/2009 — artikel 8, stk. 4 — artikel 65 — uregistreret firmanavn GRAND HOTEL PALLADIUM — EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA« — ugyldighedsbegæring støttet på en ældre rettighed, der er erhvervet i medfør af national lovgivning — betingelser — brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — ret til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke)

(2018/C 200/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Fiesta Hotels & Resorts, SL (ved abogados J.-B. Devaureix og J.C. Erdozain López)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og D. Botis, som befuldmægtigede) og Residencial Palladium, SL (ved abogado D. Solana Giménez)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *Fiesta Hotels & Resorts SL betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-110/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — EØS-aftalens artikel 40 — indkomstskat for personer, som er hjemmehørende i Belgien — fastlæggelsen af indkomst af fast ejendom — anvendelse af to forskellige beregningsmetoder afhængigt af den faste ejendoms beliggenhed — beregning på grundlag af matrikelværdien for ejendom beliggende i Belgien — beregning på grundlag af den faktiske udlejningsværdi for ejendom beliggende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — forskellig behandling — begrænsning af de frie kapitalbevægelser)

(2018/C 200/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og N. Gossement, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved P. Cottin, M. Jacobs og L. Cornelis, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet det har opretholdt bestemmelser, hvorefter beskatningsgrundlaget ved ansættelse af indtægt af ejendom, der ikke er udlejet, eller ejendom, der enten er udlejet til fysiske personer, som ikke anvender ejendommen erhvervsmæssigt, eller til juridiske personer, som stiller ejendommen til rådighed for fysiske personer til private formål, beregnes på grundlag af matrikelværdien for så vidt angår ejendom beliggende på det nationale område, men på grundlag af den faktiske udlejningsværdi for så vidt angår ejendom beliggende i udlandet.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.